

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2018. április 12. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntette miatt I.rendű vádlott neve **ÉS TÁRSA** ellen indított büntetőügyben a **Szolnoki Törvényszék** 2017. augusztus 24. napján kihirdetett **8.B.1392/2016/9.** számú ítéletét

m e g v á l t o z t a t j a :

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott cselekményét **társtettesként elkövetett** testi sértés büntettének [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat],

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott cselekményét **társtettesként elkövetett testi sértés büntettének** [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] **minősíti.**

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott szabadságvesztését **2 (kettő) évre enyhíti**, amelynek végrehajtását **5 (öt) évi próbaidőre felfüggeszti.**

I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott közügyektől eltiltására vonatkozó rendelkezést **mellőzi.**

A próbaidő tartamára I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott **pártfogó felügyeletét rendeli el.**

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyja** azzal, hogy II.rendű vádlott neve II. rendű vádlottat 1 (egy) év szabadságvesztésre ítéltnek tekinti.

Az első fokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott helyesen **124.921.- (százhuszonnégyezer-kilencszázhuszonegy) forintot**, II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott helyesen **175.221.- (százhetvenötezer-kettőszázhuszonegy) forintot**, míg a vádlottak egyetemlegesen helyesen **45.134.- (negyvenötezer-százharmincnégy) forintot** kötelesek megfizetni.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárás során felmerült **10.000.- (tízezer) forint** bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntettében

[Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat] ezért 3 év szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani, és abból a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetnének kísérletében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés]. Ezért II.rendű vádlott neve II. r. vádlottat 1 szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi időtartamra felfüggesztette. A próbaidő tartamára elrendelte a II. r. vádlott pártfogó felügyeletét.

Megállapította, hogy a szabadságvesztést - annak esetleges végrehajtása esetén - börtönben kell végrehajtani, és ez esetben a II. r. vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Kötelezte **I.rendű vádlott neve** I. r. vádlottat külön 83.471.-Ft, míg II.rendű vádlott neve II. r. vádlottat külön 133.471.-Ft, illetve mindkét vádlottat egyetemlegesen 54.834.-Ft bünygyi költség állam javára történő megfizetésére.

Az első fokú ítélettel szemben fellebbezést jelentett be az ügyész a vádlottak terhére téves jogi minősítés miatt, mindkét vádlott vonatkozásában társtettesként elkövetett életveszélyt okozó testi sértés büntetnének megállapítása érdekében, valamint súlyosításért, I.rendű vádlott neve I. r. vádlott vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának lényeges felemelése végett, II.rendű vádlott neve II. r. vádlott vonatkozásában a büntetés végrehajtásának felfüggesztése mellőzése érdekében.

Fellebbezett továbbá:

- az I. r. vádlott, amelyet nem indokolt, valamint
- az I. r. vádlott védője téves jogi minősítés, a tényállás téves megállapítása miatt elsődlegesen súlyos testi sértés büntetnének megállapítása, másodlagosan az első fokú ítélet hatályon kívül helyezése érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.332/2017/1-II. számú átiratában az ügyészi fellebbezést indokaival együtt fenntartotta, egyben kiegészítette azzal, hogy II.rendű vádlott neve II. r. vádlott vonatkozásában indítványozta a szabadságvesztés büntetés súlyosítását, valamint a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását is. Az ügyészi fellebbezés indokolásának 5. oldal 2. bekezdéséből mellőzte azon indokot, hogy a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának jelentős felemelése a szabadságvesztés súlyosításához igazodóan indokolt.

A bűnösségi körülmények súlyuknak megfelelő értékelésére tett észrevétele, valamint a Szegedi Ítéltábla Bf.II.306/2015/27. számú határozatában kifejtettekre való hivatkozás mellett az első fokú ítélet megváltoztatását, I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottak cselekményének a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (8) bekezdés 1. fordulata szerint minősülő társtettesként elkövetett testi sértés büntetnének minősítését,

a I.rendű vádlott neve I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának súlyosítását,

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott szabadságvesztése tartamának súlyosítását, a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzését, továbbá a II. r. vádlott közügyektől eltiltás mellékbüntetésre is ítéletét, egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezési nyilvános ülésen a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az átiratában

foglaltakat fenntartotta.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen előterjesztett bizonyítási indítványában tárgyalás tartását és a sértett sérüléseinek keletkezése tisztázása érdekében **tanú neve1** és **tanú neve2** tanúk kihallgatását indítványozta.

Az első fokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését a téves jogi minősítés, a tényállás téves megállapítása miatt elsődlegesen súlyos testi sértés büntetnének megállapítása, illetve másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezése érdekében fenntartotta.

Álláspontja szerint az első fokú ítélet nem kellően megalapozott, mivel az első fokú ítélet tényállásában írt cselekmény 2015. november 12. napján történt, és a sértett 2015. november 16. napján került kórházba, ahová **tanú neve1** szállította, ezért felmerült a lehetősége annak, hogy a sértett nem a vádlottak cselekménye kapcsán sérült, hanem azt követően, amelyről a sértett nagy valószínűséggel **tanú neve1**ot tájékoztatta, akit a törvényszék nem hallgatott ki tanúként. Erre figyelemmel a sértett sérülései keletkezésének pontos megállapíthatósága érdekében **tanú neve1** tanúkénti kihallgatása elengedhetetlen.

Hivatkozott arra is, hogy az első fokú ítélet tényállása szerint a sértett a **utca neve** utcában ismeretlen okból a kerékpárról a járdára esett, így az elesés során is elszenvedhette azt a súlyos sérülést, amely az életveszélyes állapotot okozta. A tényállás ezen megállapítása álláspontja szerint nem került teljes mértékben alátámasztásra.

tanú neve2 tanúkénti kihallgatását azért tartotta szükségesnek, mert a dohányboltnál a sértettel összeveszett, tetteles bántalmazásra is sor került köztük, így **tanú neve2** arra is tudott volna nyilatkozatot tenni, hogy a sértett hogyan ment el a helyszínről, milyen megjegyzéseket tett, amellyel saját maga is generálta a sérelmére elkövetett cselekményt.

A fentiekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítélőtábla megalapozatlanság okán helyezze hatályon kívül az elsőfokú bíróság ítéletét és új eljárás lefolytatására utasítsa, amelynek során megalapozott tényállás, helyes minősítés megállapítására kerülhetne sor, amelynek a büntetés kiszabása szempontjából kiemelt jelentősége van.

A büntetés enyhítése körében bejelentett fellebbezését azzal indokolta, hogy az I. r. vádlott beismerő vallomását is enyhítő körülményként kell figyelembe venni, hiszen az a testi sértés okozására kiterjedt, bár az életveszélyes sérülés okozását nem ismerte el.

Nyomatékos enyhítő körülményként indítványozta figyelembe venni azt a fellebbezési nyilvános ülésen igazolt tény, hogy I.rendű vádlott neve I. r. vádlott és sértett között 2018. április 9. napján kötött megállapodás szerint (másodfokú iratok között 4/Vé/2. sorszám alatt csatolva) az I. r. vádlott 500.000.-Ft-ot megfizetett a sértett részére, aki úgy nyilatkozott, hogy az I. r. vádlott vele szemben tanúsított magatartását megbocsátotta.

Ugyancsak enyhítő körülményként indítványozta figyelembe venni, hogy az I. r. vádlott továbbra is rendszeres megélhetést biztosító jövedelemmel rendelkezik ugyanazon munkáltatónál, amely az első fokú ítélet tényállásában szerepel, azaz a **kft neve** Kft.-nél.

Mindezen körülményekre figyelemmel az I. r. vádlott büntetésének lényeges enyhítését is kérte.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta osztva a törvényszék álláspontját a vonatkozásban, hogy II.rendű vádlott neve II. r. vádlott nem tudta, hogy **I.rendű vádlott neve** I. r. vádlott a sértettet a **utca neve** utcában bántalmazni fogja. Térben és időben nem történt közös bántalmazási magatartás, így nem

állapítható meg, hogy a vádlottak egymás tevékenységéről tudva, akarategységben bántalmazták a sértettet.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott az utolsó szó jogán tett felszólalásában megbánásának adott hangot, hangsúlyozta, hogy korábban erőszakos magatartást nem tanúsított. Jelenleg élettársi kapcsolatban él, élettársával szeretnének gyermeket vállalni.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott előadta, hogy megbánta a bűncselekmény elkövetését, alkalmi munkából él, élettársi kapcsolatot létesített és a jövőben ugyancsak szeretnének közös gyermeket.

Az első fokú ítélet ellen bejelentett fellebbezések folytán a másodfokú bíróság az 1998. évi XIX. törvény (Be.) 348. § (1) bekezdése alapján eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek során azt állapította meg, hogy a törvényszék hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le az eljárását.

Eleget tett a tényállás felderítési feladatának a vád elbírálásához szükséges körben és mértékben. További bizonyításnak helye nem volt. Az elsőfokú bíróság iratszerűen és okszerűen állapította meg, hogy a sértett a sérüléseit a vádlottak bántalmazásától szenvedte el. A vádlottak, valamint **tanú neve1** tanú vallomásából megállapította, hogy a sértett sérülései nem **tanú neve2**vel történt lökdösődés, illetve nem a kerékpárról leesés kapcsán keletkeztek, miután ekkor még kizárólag horzsolásos orrsérülését észlelték a sértettnek. Minden egyéb sérülést ezt követően, a vádlotti bántalmazás kapcsán szenvedte el a sértett. Arra az eljárás során nem merült fel adat, hogy a sértett sérülései egyéb módon keletkezhettek volna.

Miután az elsőfokú bíróság kellő alapossággal feltárta sértett sérüléseinek körülményeit, valamint a vádlottak cselekményének **elkövetés helye** szám alatt lévő Nemzeti Dohányboltnál történt előzményeit, így **tanú neve1** és **tanú neve2** tanúk kihallgatásától eltérő tényállás megállapítása nem várható. Ezért nem találta az ítéletábra szükségesnek a fellebbezési nyilvános ülésen I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védője által indítványozott bizonyítás felvételét, amelyre figyelemmel a bizonyítási indítványt elutasította.

Az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében vizsgálat alá vette, és azok szabadon történő mérlegelésének eredményéről számot adott. Részletes indokát adta annak, hogy a vádlottak bántalmazást elismerő, de a sértett életveszélyes sérülését eredményező bántalmazást tagadó vallomásaival szemben miért a szem- és fültanú **tanú neve1** tanú vallomását fogadta el a tényállás megállapításánál. A tanú az események kezdetétől a befejezéséig végig jelen volt, követte a vádlottakat és a sértettet, és igyekezett megakadályozni a vádlottak erőszakos magatartását. Megfelelő indokát adta annak is a törvényszék, hogy sértett sértett tanúvallomását a tényállás megállapításánál bizonyítékként miért nem fogadta el. Azt arra alapozta, hogy a cselekmény elkövetésének időpontjában a sértett ittas állapotban volt, továbbá a bántalmazása következtében az eszméletét is elveszítette. Az elsőfokú bíróság a sérülésekre vonatkozó tények megállapítása körében az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján megalapozott megállapítást tett arra nézve, hogy sértett nem csupán életveszélyes sérüléseket, hanem maradandó fogyatékkal járó sérülést is elszenvedett, mivel bal szemének a látóképességét elveszítette. Ugyanerre figyelemmel megalapozottan állapította meg azt is, hogy sértett sértettnek a koponyarészén több csonttöréssel járó sérülése is keletkezett.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság által megállapított - alapvetően megalapozott - tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az iratok egybehangzó adatai alapján azzal egészítette ki az ítélet 3. oldal utolsó bekezdését illetően, hogy **tanú neve1** - megakadályozva a sértett további

bántalmazását - **I.rendű vádlott neve** I. r. vádlottat az ekkor odaérkező **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott jelenlétében elrángatta a sértettől, majd **sértett neve** talpra állította, és őt a **utca neve** Pál utcából a **utca neve2** utcán keresztül a házáig támogatta (első fokú 6. számú tárgyalási jegyzőkönyv 7. oldal 10-12. bekezdésében rögzített **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott vallomása).

Az első fokú ítélet 4. oldal 1. bekezdését azzal egészítette ki, hogy **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott sértett sértettet ököllel egy ízben oldalba ütötte, valamint egy ízben megütötte az arcának bal oldalát, *mindkét esetben közepes erővel* (első fokú 9. számú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal 5. bekezdésében és 30. oldal 7. bekezdésében rögzített **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott vallomása).

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott és sértett sértett között 2018. április 9. napján készült megállapodás szerint az I. r. vádlott 500.000.-Ft-ot megfizetett a sértett részére, aki úgy nyilatkozott, hogy az I. r. vádlott vele szemben tanúsított magatartását megbocsátotta (másodfokú iratok között 4/Vé/2. sorszám alatt csatolva).

A fentiekkel együtt az első fokú ítélet tényállása teljes egészében megalapozott lett, és az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére.

Az ügyészség támadta az elsőfokú bíróság által megállapított jogi minősítést egyrészt arra tekintettel, hogy a vádlottak a testi sértést társtettesként követték el, másrészt arra alapozottan, hogy **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott is felelős az életveszélyes sérülések okozásáért.

Az ítélet tábla osztotta azt az ügyészi álláspontot, hogy a vádlottak a testi sértést társtettesként követték el.

Az irányadó tényállás szerint **elkövetés helye** szám alatt lévő Nemzeti Dohánybolt előtt sértett sértett összevitatkozott **tanú neve2** **elkövetés helye** lakossal, amelynek során lökdösték egymást, mindketten az út menti árokba estek és a földön birkóztak. Ezt észlelték a vádlottak, akik a verekedőket szétválasztották, ami közben a II. r. vádlott kabátja elszakadt. Ekkor **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott a ruházatánál fogva a sértettet megragadva a dohánybolt falához szorította, és homlokát a sértett homlokához nyomta, majd **I.rendű vádlott neve** I. r. vádlott a dulakodókhoz lépett, a sértettet a földre vitte és lábával annak mellkasára lépett. Ekkor tehát a vádlottak közös fizikai támadást tanúsítottak a sértettel szemben, amit követően elhúzódnak hol az egyikük, hol másikuk bántalmazta sértett sértettet egészen addig, amíg a sértett házáig nem ért. A vádlottak egymás - sértettet bántalmazó - tevékenységéről ennek során egyértelműen tudtak, és a bántalmazások erejéből, a támadott testrészekből következően mindketten számoltak súlyos, nyolc napon túl gyógyuló sérülések okozásának a lehetőségével, amely végül be is következett. Az egymás tevékenységéről tudva, akarategységben történt közös bántalmazásra figyelemmel ezért a súlyos testi sértést a 2012. évi C. törvény (Btk.) 13. § (3) bekezdése szerinti társtettesként valósították meg.

Ugyanakkor a büntetőjogi felelősség mértékét a vádlottak vonatkozásában eltérően állapította meg a másodfokú bíróság. **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott felelőssége ugyanis - e vonatkozásban osztva az elsőfokú bíróság álláspontját - nem állapítható meg az életveszélyt okozó sérülését.

Kétségtelen, hogy **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott tudott arról, hogy bántalmazta az I. r. vádlott a sértettet. Ezt követően a II. r. vádlott a kerítésen átmászni próbáló sértettet ököllel, közepes erővel

kétszer megütötte az oldalán, illetve arcának bal felén, amely magatartása 8 napon túli sérülés okozására volt alkalmas. II.rendű vádlott neve II. r. vádlott tudata és szándéka csak a 8 napon túli sérülések okozására terjedt ki, ennél súlyosabb, életveszélyes sérülés okozására nem, s e tekintetben nem is állt szándékegységben az életveszélyes sérülést okozó I. rendű vádlottal. Ebből következően II.rendű vádlott neve II. r. vádlott cselekményéhez képest I.rendű vádlott neve I. r. vádlott cselekménye ún. mennyiségi túllépésnek minősül.

Miután I.rendű vádlott neve I. r. vádlott - mennyiségi túllépése okán - többet tett, mint amire a II. r. vádlott tudattartalma kiterjedt, II.rendű vádlott neve II. r. vádlott - bár egymás cselekményéről tudva, szándékegységben bántalmazták vádlott társával a sértettet - szándéka nem terjedt ki az életveszélyes sérülés okozásának a lehetőségére, ezért nem lehetett II.rendű vádlott neve II. r. vádlottat felelősségre vonni az életveszélyes sérülés okozásáért.

Ugyanakkor téves volt az elsőfokú bíróság azon álláspontja, hogy II.rendű vádlott neve II. r. vádlott testi sértési cselekménye csak kísérleti szakban maradt. A II. r. vádlott tudata és az eshetőleges szándéka 8 napon túl gyógyuló sérülések okozására is kiterjedt, az az e tekintetben vele szándékegységben lévő I. rendű vádlott cselekvősege folytán be is következett - hiszen az életveszélyt okozó sérülés nyolc napon túl gyógyult -, ezért a cselekménye nem kísérleti szakban rekedt, hanem a vádlott társának a cselekvősege folytán befejezetté vált.

A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság I.rendű vádlott neve I. r. vádlott cselekményét a Btk. 164. § (1) bekezdésébe és (3) bekezdésébe ütköző, és a (8) bekezdés 1. fordulója szerint minősülő és büntetendő, a Btk. 13. § (3) bekezdése alapján társtettesként elkövetett - életveszélyt okozó - testi sértés büntetendőnek, míg II.rendű vádlott neve II. r. vádlott cselekményét a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő, a Btk. 13. § (3) bekezdése alapján társtettesként elkövetett - súlyos - testi sértés büntetendőnek minősítette.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülményeket az ítélet tábla azzal helyesbítette, illetve egészítette ki, hogy mindkét vádlott vonatkozásában enyhítő körülményként értékelte a bűncselekmény elkövetése óta eltelt jelentős, 2 évet meghaladó időmúlást (Kúria 56. számú BK véleménye III.10. pontja), I.rendű vádlott neve I. r. vádlott esetében a részbeni (a 8 napon túli sérülést okozó testi sértés vonatkozásában tett) bűnösségének elismerésére is kiterjedő, míg II.rendű vádlott neve II. r. vádlott esetében bűnösségének elismerésére kiterjedő, teljes körű beismerő vallomását, I.rendű vádlott neve I. r. vádlott esetén nyomatékos enyhítő körülményként értékelte, hogy az okozott kárt megtérítette, illetve hogy ennek következtében a sértett megbocsátott (Kúria 56. számú BK véleménye III.4. és 8. pontjai). Míg mindkét vádlott vonatkozásában súlyosító körülményként értékelte a társtettesként történt elkövetést (Kúria 56. számú BK véleménye II.8. pont), mellőzte az enyhítő körülmények köréből II.rendű vádlott neve II. r. vádlott cselekményének kísérleti szakban rekedtségét. Ugyancsak mellőzte a súlyosító körülmények köréből, hogy a II. r. vádlott a vádlott társa által megvert, hazafelé menekülő sértettet bántalmazta, amely körülménynek nincs súlyosító hatása, valamint mindkét vádlott esetében az útonálló módon történt elkövetést, mivel ez nem következik az irányadó tényállásból.

Kétségtelen, hogy a vádlottak cselekményeit sértett sértett és **tanú neve2** dulakodása, valamint az azt követő események váltották ki, azonban ez nem volt olyan szintű a sértett részéről, amely sértetti közrehatásként mint enyhítő körülménynek az értékeléséhez vezethetett volna.

Az így helyesbített bűnösségi körülmények figyelembe vétele mellett az alkalmazott büntetési tétel I.rendű vádlott neve I. r. vádlott esetén 2-től 8 évig terjedő szabadságvesztés, az irányadó törvényi

középmérték 5 év, míg II.rendű vádlott neve II. r. vádlott vonatkozásában 3 hónaptól 3 évig terjedő szabadságvesztés, a középmérték 1 év 7 hónap 15 nap.

A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy II.rendű vádlott neve II. r. vádlott esetében a büntetés súlyosítása nem volt szükséges, a vele szemben kiszabott büntetés mértéke arányos, a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történt felfüggesztése is törvényes, így a büntetés lényeges enyhítésére, de súlyosítására sem kerülhetett sor.

I.rendű vádlott neve I. r. vádlott esetén a büntetési tétel törvényi alsó határa 2 év, az elsőfokú bíróság ezt kismértékben meghaladó tartamú szabadságvesztést szabott ki. Ugyanakkor I.rendű vádlott neve I. r. vádlott fiatal-felnőtt korára, az életkörülményeiben bekövetkezett kedvező változásokra, és a nyomatékos enyhítő körülményként értékelt kártérítésre és a sértetti megbocsátásra figyelemmel, az egyéniesítés követelményét szem előtt tartva az ítélőtábla úgy ítélte meg, hogy az I. r. vádlottal szemben a büntetési célok elérése érdekében elegendő a törvényi minimumnak megfelelő tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása. Ezért a szabadságvesztés tartamát 2 évre enyhítette.

Ugyancsak a fenti körülményekre figyelemmel, és különösen az I. r. vádlott személyi körülményei alapján alaposan feltehető, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető. Ezért azt a Btk. 85. § (1) bekezdése alapján, ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdésében meghatározott maximális, azaz 5 évi próbaidőre felfüggesztette.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtásának próbaidőre történt felfüggesztésére figyelemmel az ítélőtábla I.rendű vádlott neve I. r. vádlott közügyektől eltiltására vonatkozó rendelkezést mellőzte.

Miután a próbaidő eredményes elteltéhez a vádlott rendszeres figyelemmel kísérése szükséges, ezért a Btk. 69. § (1) bekezdés e) pontja alapján a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történt felfüggesztésének próbaidejére az I. r. vádlott pártfogó felügyeletét rendelte el.

Az ítélőtábla - tekintettel a 8/2015. (IV. 17.) AB határozatban írtakra - hivatalból vizsgálta a Btk. 102. § (1) bekezdése szerinti előzetes bírósági mentesítés lehetőségét. Ennek során arra a következtetésre jutott, hogy az ittas állapotban súlyos következményekkel járó erőszakos bűncselekményt elkövetett vádlottak a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alóli előzetes mentesítésre nem érdemesek.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta. Egyebekben pedig - miután az egyéb rendelkezések törvényesek - a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy - mivel az az első fokú ítélet rendelkező részéből nem derült ki - II.rendű vádlott neve II. r. vádlottat 1 év szabadságvesztésre ítéltnek tekintette.

Észlelte az ítélőtábla, hogy az elsőfokú bíróság az első fokú eljárás során felmerült és vádlottak által fizetendő bünyügyi költség meghatározásakor számítási hibát vétett, amelyet a másodfokú bíróság helyesbített és a rendelkező részben írtak szerinti első fokú bünyügyi költség megfizetésére kötelezte a vádlottakat külön-külön, illetve egyetemlegesen.

A fellebbezési eljárás során a II. r. vádlott kirendelt védőjének díjával felmerült 10.000.-Ft bünyügyi költség vonatkozásában megállapította, hogy azt az eredményes fellebbezésre tekintettel a Be. 381. § (2) bekezdése, és a Be. 339. § (1) bekezdése alapján az állam viseli.

Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 386. §-án alapszik.

Szeged, 2018. április 12. napján

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke

. Halász Edina
előadó bíró

. Nagy Erzsébet
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.682/2017/4. számú ítélete és a Szolnoki Törvényszék 8.B.1392/2016/9. számú ítélete a jelen ítéletbe foglalt változtatásokkal a mai napon jogerős és - fel nem függesztett részében - végrehajtható.

Szeged, 2018. április 12.

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke